

РЕШЕНИЕ

№ 2879

гр. София, 18.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20231110200911 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 22-2200404/11.11.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-София на „Естел Прогрес“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за извършено административно нарушение по чл. 302, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), изразяващо се в това, че на 08.06.2022 г. е приел на работа В. без разрешение на инспекцията по труда за приемане на работа на лице, ненавършило 16 години.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице „Естел Прогрес“ ЕООД, в която са релевирани доводи за неговата неправилност. На първо място се твърди, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не кореспондира с обективната истина по случая, доколкото В.К. не е полагал труд по време на извършване на проверката. В условията на евентуалност са релевирани съображения за прекомерност на наложената имуществена санкция. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно, или, в условията на евентуалност, да намали размера на наложената санкция до предвидения

минимум от 1500 лева.

В хода на съдебното производство управителят на дружеството-жалбоподателя заявява, че не познава св. К., като наложената имуществена санкция не би могла да бъде заплатена от санкционираното дружество.

В представени писмени бележки от процесуалния представител на „Естел Прогрес“ ЕООД е посочено, че от показанията на свидетелите Г.Т., Е.Г. и В.К. се установява, че на 08.06.2022 г. последният не е полагал труд като сервитьор. Релевирани са доводи за несправедливост на размера на наложената имуществена санкция. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно, или, в условията на евентуалност, да намали размера на наложената имуществена санкция до минималния такъв от 1500 лева. Претендират се направените по делото разноси.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва подадената жалба, като я намира за неоснователна поради безспорната доказаност на нарушението от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели. Твърди се, че показанията на св. К. не следва да бъдат кредитирани, доколкото са вътрешно противоречиви. Предвид доказване на извършеното нарушение от показанията на разпитаните служители от ДИТ-София, от съда се иска да потвърди атакуваното НП като законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство по делото, като е релевирано възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Софийски районен съд, намира, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че са налице основания за неговото изменение в санкционната му част. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната

фактическа обстановка:

На 08.06.2022 г., около 11.00 часа, свидетелите Х. и С., служители на Дирекция „Инспекция по труда“-София, извършили проверка в ресторант, находящ се в гр. София, ул. „с.“ № 75, стопанисван от „Естел Прогрес“ ЕООД. По време на проверката служителите на Дирекция „Инспекция по труда“-София заварили в обекта св. В. с ЕГН *****, който полагал труд като сервитьор – същият бил облечен с работна престилка, като обслужвал клиенти в заведението. На последния била предоставена декларация, в която св. К. посочил, че работи без трудов договор за „Естел Прогрес“ ЕООД като „сервитьор“ с работно време „от 4 часа до 10 часа“ и трудово възнаграждение в размер на 50 лева на смяна.

Към момента на проверката св. В. нямал навършени 16 години, като нямало издадено разрешение от инспекция по труда на „Естел Прогрес“ ЕООД за приемане на работа на св. К..

На 29.08.2022 г. св. Х., на длъжност „старши инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“-София съставила срещу „Естел Прогрес“ ЕООД АУАН № 22-2200404/29.08.2022 г. за извършено от дружеството административно нарушение по чл. 302, ал. 2 КТ.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № 22-2200404/11.11.2022 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-София, с което за описаното в АУАН административно нарушение на „Естел Прогрес“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Наказателното постановление било връчено на представител на „Естел Прогрес“ ЕООД на 29.12.2022 г., като дружеството-жалбоподател подало в законоустановения срок (на 11.01.2023 г.) жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Х., С., Г.С.Т., Е.И.Г. и В.; Протокол за извършена проверка № ПР 2218702 от 24.08.2022 г.; справка ДИТ-София (л. 36-37 от делото), справка трудови договори (л. 50-54 от делото) и Заповед № 3-0693/15.08.2022 г., издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“.

При направения анализ на събраните по делото доказателства, настоящият

съдебен състав счита, че описаната в процесните АУАН и НП фактическа обстановка е доказана по безспорен начин. Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите Х. П. и С.Д., които са извършили процесната проверка. Показанията на двамата свидетели са непротиворечиви относно обстоятелството, че по време на извършване на проверката в процесното заведение са заварили в същото св. В.К., който е бил облечен с работно облекло (работна престилка), като е обслужвал клиенти в заведението. В този смисъл св. Х. П. е категорична, че К. е ходил от бара до масите, като е отсервирал в ресторанта и е работил с касовия апарат в същия. По идентичен начин св. Д. е категоричен, че св. К. е отсервирал маса в заведението, намираща се в откритата му част, като е продължил с тази дейност дори след като е започнала проверката и легитимирането на служителите от ДИТ-София. Св. Д. също така заявява, че св. К. е работил с „тъч пад“ на бара, посредством който е маркирал поръчките на клиентите. Изложената от свидетелите П. и Д. фактическа обстановка кореспондира изцяло с попълнената от св. В.К. декларация, приложена на л. 15 от делото, в която последният собственоръчно е посочил, че работи в процесното заведение за „Естел Прогрес“ ЕООД като сервитьор с работно време „от 4 часа до 10 часа“, трудово възнаграждение от 50 лева на смяна и 30 минути почивка. Съдът намира за неоснователно възражението на дружеството-жалбоподател, че посочената декларация не следва да се кредитира, доколкото св. К. е бил принуден от проверяващите служители да попълни съдържанието ѝ против волята си. На първо място, това твърдение категорично се оборва от показанията на свидетелите П. и Д., които са единодушни, че не са оказвали какъвто и да е натиск над св. К. при попълване на декларацията, като единствено са му разяснявали какво и къде следва да попълва. Отделно от това е житейски нелогично служителите на ДИТ-София да знаят откога, на каква длъжност, с какво работно време, почивки и с какъв размер на трудово възнаграждение работи съответното лице, което попълва декларацията по чл. 402, ал. 1, т. 3 КТ, в случая св. К..

Съдът не кредитира показанията на свидетелите Г.С.Т., Е.И.Г. и В., които излагат съвсем различна фактическа обстановка от тази, възпроизведена от служителите на ДИТ-София и св. К. в попълнената от него декларация от 08.06.2022 г. В този смисъл свидетелите Т., Генов и К. завиха пред съда, че св. Т. е отишла до тоалетната, през което време К. единствено е стоял „да

наглежда“ заведението, но без да обслужва клиенти. Съдът счита, че показанията на посочената група свидетели не следва да се кредитира, доколкото същите са пряко или косвено свързани с дружеството-жалбоподател – св. Г.Т. е бивш работник в последното, св. Е.Г. е приятел на управителя на „Естел Прогрес“ ЕООД, а св. К. е познат на св. Г.Т. и също бивш работник в заведението. В този смисъл посочените свидетели се явяват заинтересовани от изхода на делото, поради което и показанията им относно главния факт на доказване по делото не се явяват достоверни. Отделно от това самите показания на св. К. за непоследователни и нелогични. От една страна последният твърди, че отразените данни в попълнената от него декларация са му диктувани от служителите на ДИТ-София, като при допълнително зададен въпрос, последният посочи, че проверяващите служители са му казали да впише единствено трите си имена, ЕГН и да положи подписа си в декларацията. Св. К. обаче не можа да даде логичен отговор на зададения му от съда въпрос поради каква причина е отразил в декларацията работно време „от 4 часа до 10 часа“, трудово възнаграждение в размер на 50 лева на смяна, както и 30 минути почивка, доколкото не твърди тези обстоятелства да са му заявявани от служителите на ДИТ-София. Нещо повече, на гърба на приложената на л. 15 от делото декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 КТ, св. К. е посочил, че действително е обслужвал клиенти в заведението, което противоречи на твърденията на свидетелите Г.Т. и Е.Г. в тази насока. В хода на съдебното следствие св. К. потвърди почерка и подписа си в посочената декларация, поради което е видно явното несъответствие между заявеното от него и свидетелите Т. и Генов в съдебната фаза с писмено отразеното от него по време на процесната проверка. Налице е и друго противоречие, а именно, че в посочената декларация св. К. е отразил, че е обслужвал клиентите, докато се върне сестра му, която е отишла да гледа детето ѝ, което било с висока температура. Посоченият факт противоречи на заявеното от св. К. в съдебно заседание, че не е обслужвал клиенти в заведението, а само е „наглеждал“ същото, докато св. Т. се върне от тоалетна. Освен това, видно от приложената на л. 38 от делото справка за роднински връзки на св. К., последният има единствено брат, поради което очевидно отразеното в декларацията, че е чакал сестра си, не отговаря на обективната истина. Всички горепосочени противоречия между заявеното от св. К. в хода на съдебното следствие и писмено декларираните от него данни в

попълнената по време на проверката декларация, са показателни за недостоверността на възпроизведеното от св. К. пред съда, чиято цел е единствено да оневини дружеството-жалбоподател.

С оглед на изложеното, съдът счита, че показанията на свидетелите Г.Т., Е.Г. и В.К., дадени в хода на съдебното следствие, не следва да бъдат кредитирани като противоречащи на обективната истина по делото.

Съдът кредитира и останалите събрани по делото доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Преди да направи служебна проверка на материалноправната законосъобразност на обжалваното НП, настоящият съдебен състав счита, че дължи проверка първо дали процесните АУАН и НП отговарят на изискванията на процесуалния закон. На първо място, процесният АУАН е съставен от св. Х. П., която работи на длъжност „старши инспектор” в Дирекция „Инспекция по труда“-София. Последната има правомощия съгласно Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” (отм. с ПМС № 313 от 05.10.2022 г., обн. ДВ, бр. 81 от 11.10.2022 г.) да състави процесния АУАН на 29.08.2022 г., с който е образувала и административнонаказателното производство срещу дружеството-жалбоподател. Съгласно т. 4 приложената по делото Заповед № 3-0693 от 15.08.2022 г., издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, последният на основание чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник е делегирал правомощието си да издава наказателни постановления по АУАН, съставени от инспектори от съответната дирекция „Инспекция по труда“. Съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 5 КТ наказателните постановления следва да се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 КТ, в настоящия случай – от изпълнителния директор на ИА „ГИТ”, или оправомощени от него длъжностни лица, поради което обжалваното НП също е издадено от компетентно длъжностно лице – директора на Дирекция „Инспекция по труда“-София, оправомощен съгласно Заповед № 3-0693/15.08.2022 г., издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ”.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на

предвидените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на представител на дружеството-жалбоподател за запознаване със съдържанието им. Същевременно, АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съобразно разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като липсва каквото и да е противоречие или неяснота в съдържанието им.

С оглед на изложеното, процесният АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени при спазване на всички императивни изисквания на ЗАНН.

При извършената проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът счита, че „Естел Прогрес“ ЕООД е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 302, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ).

Съгласно разпоредбата на чл. 302, ал. 2 от КТ лицата, ненавършили 16 години, се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. В конкретния случай, към 08.06.2022 г. св. В.К. (роден на 21.09.2006 г.) не е имал навършени 16 години, като от приложената на л. 36-37 от делото справка от ДИТ-София, ведно с извлечение от „Регистър на разрешения за работа на лица, ненавършили 18 години“, се установява, че на „Естел Прогрес“ ЕООД не е било издадено разрешение от инспекцията по труда за приемане на работа на св. В.К.. С оглед на това, като е приел на работа на 08.06.2022 г. св. В.К. на длъжност „сервитьор“ без разрешение по чл. 302, ал. 2 КТ, „Естел Прогрес“ ЕООД като негов работодател е осъществило състава на процесното административно нарушение.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от юридическо лице, които съгласно разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН носят обективна, безвиновна отговорност, е безпредметно да се обсъжда субективната съставомерност на извършеното административно нарушение.

При индивидуализацията на административното наказание за извършеното нарушение, съдът съобрази, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ налагане на „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер от 1500 до 15 000 лева на работодател, който наруши

разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. В конкретния случай на „Естел Прогрес“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева. Като аргументи за определяне на санкцията в посочения размер, наказващият орган е посочил, че разрешението се издава предварително, преди сключване на договор за постъпване на работа на непълнолетното лице. Посоченото обстоятелство обаче не представлява отегчаващо отговорността обстоятелство по смисъла на закона, доколкото е иманентно присъщо за всяко едно административно нарушение по чл. 302, ал. 2 КТ. При извършената служебна проверка, съдът не констатира наличието на отегчаващи отговорността на жалбоподателя обстоятелства, които да характеризират извършеното административно нарушение като такова с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. Същевременно, следва да се отчете, че по делото не са събрани доказателства за други извършени административни нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството-жалбоподател. С оглед на всичко гореизложено и доколкото извършеното административно нарушение се явява първо такова за дружеството-жалбоподател, съдът счита, че целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН могат да бъдат постигнати и с определяне на имуществена санкция в предвидения от закона минимален размер от 1500 лева. В този смисъл атакуваното НП следва да се измени, като наложената имуществена санкция се намали от 5000 на 1500 лева.

Съдът счита, че в случая не е налице маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ, доколкото не са налице предвидените предпоставки, посочени в нормата на чл. 415в, ал. 1 КТ – да не са настъпили вредни последици за св. В.К. и нарушението да е отстранено веднага след установяването му. По делото не се установи след проверката да е поискано даване на разрешение за приемане на работа на св. К. от страна на „Естел Прогрес“ ЕООД, поради което нарушението не е било отстранено.

По изложените съображения съдът счита, че подадената жалба се явява частично основателна, като атакуваното НП следва да се измени единствено в санкционната си част, като наложената имуществена санкция се намали от 5000 на 1500 лева.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, в полза на Дирекция „Инспекция по труда“-София следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ минимален размер, а именно 80 лева.

При този изход на делото, съдът счита, че дружеството-жалбоподател няма право на разноски. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя се присъждат разноски, само ако обжалваният административен акт бъде отменен. В случая не се касае за отмяна – пълна или частична, на обжалваното НП, а само до изменението му в санкционната му част. В този случай не следва да се присъждат разноски в полза на жалбоподателя, като разпоредбата на чл. 144 АПК, препращаща към правилата на ГПК, касае неуредените в АПК случаи, каквато не е настоящата хипотеза, доколкото е налице законова регламентация в чл. 143, ал. 1 АПК. В този смисъл е и Определение от 13.05.2020 г. по КЧАНД № 185/2020 г. по описа на Административен съд-Русе, II-ри състав и Определение № 12679 от 27.09.2019 г. по адм. дело № 8590/2018 г. по описа на ВАС, I-во отд., касаещи идентични на настоящата хипотези. В цитираните определения изрично е посочено, че меродавен за присъждането на разноски в полза на жалбоподателя се явява крайният резултат от оспорването на административния акт, тоест, дали същият е благоприятен или не за страната по делото, като в случаите на изменение на НП отговорът е отрицателен, поради което и не следва да се присъждат разноски в полза на жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2200404/11.11.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-София, с което на

„Естел Прогрес” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за извършено административно нарушение по чл. 302, ал. 2 от Кодекса на труда, **като НАМАЛЯВА** размера на наложената на дружеството имуществена санкция от 5000 лева **на 1500 (хиляда и петстотин) лева**.

ОСЪЖДА „Естел Прогрес“ ЕООД с ЕИК /НОМЕР/, със седалище и адрес на управление гр. София, /АДРЕС/, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-София сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемата страна по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____